Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1851-01-09)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: ”BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1851-01-09)”, i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 514. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000343.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Fra Svend Grundtvig til Søsteren.
Fysing d. 9de Januar 1851.

Kjære Søster Meta!

Dit Brev af 22de Dec. har Johan vel takket Dig for; det af 6te Januar modtog jeg igaar og vil strax opfylde Dit deri yttrede Ønske om snart at see lidt fra mig. At ikke ogsaa jeg kunde gjæste Eder var ikke saa underligt, som at det virkelig blev muligt for Johan at gjøre en Tour til Kjøbenhavn under disse Forhold. Jeg haaber at have haft Ret i, hvad jeg skrev til Moder, at det dog, uagtet den snare Adskillelse, maa have været hende en stor Glæde at see sin kjære Johan. Hvad Du kan meddele om hende, er jo ingenlunde trøsteligt; men Du vil dog saa lidt som jeg opgive Haabet om, at hun dog maaskee endnu kunde see bedre Dage i denne Verden; og fremfor Alt vil Du saa lidt som jeg opgive den velgrundede Tro til den gode Gud, at han alene veed at ramme det Bedste, og at Alt skal tjene dem til Gode, som elske ham. Jeg veed meget vel at det er lettere for mig at formane Dig til Haab og Taalmod, end for Dig at bevare disse ligeoverfor den Nød, Du daglig har for Øje; jeg forstaaer meget godt, at det er ulige lettere frejdigt at see Døden under Øjne der, hvor det gjælder os selv og hvor den ligesom træder aaben-s. 515lyst og ærligt frem, og vi med fuld Livskraft gaae den imøde, end at see den langsomt snige sig frem for at bortrive En fra os, til hvem vort Hjærte er knyttet med de ømmeste Baand. Jeg forstaaer godt, at det at see hende, som er os dyrebar, lide uden at kunne lindre, at det er en Pinebænk som ingen anden ; at der kort sagt ingensteds udfordres mere sandt Mod end netop der, for ej at synke sammen i Mistrøstighed. Derfor, ligesom jeg beder Gud om at han vil skjænke hende Kraft til at gjennemgaae denne Sygdom og atter frisk at see sine Børn samlede om sig, saaledes beder jeg ham ogsaa give Dig Kraft til at see Døden under Øjne i denne dens pinligste Skikkelse, saa Du hverken taber Modet, Troen eller Haabet.

Du har jo vel ikke Sind til for Øjeblikket at lægge stort Mærke til hvad der foregaaer i den ydre Verden; men Du har dog vel seet, at der nu synes at ville blive, idetmindste for denne »Saison«, ydre Fred her paa Grændsen, og dermed forbinder sig da ogsaa Udsigten til Muligheden af, at jeg kunde komme til Kjøbenhavn. Dog, herom ville vi ikke tale videre, da lignende Udsigter alt saa ofte have skuffet. — Bring nu vor kjære Moder min kjærlige Hilsen; jeg faaer idag ikke Tid at skrive til hende, men haaber at faae det imorgen. Jens Blicher i Ringkjøbing skrev jeg til før Julen og har faaet Svar, hvoraf sees, at Alt staaer vel til hos ham. Høgsbro veed Du jo var her et Par Dage, netop medens Johan var borte. Johan saae ham paa Tilbage- vejen i Haderslev og fik af ham først Efterretningen om Carlos Saar. Da jeg hører af Johan, at taktløse Medfølende gave Dalgasses pin- lige Detailler angaaende Ernesto, vil jeg, da lignende Meddelelser maaskee atter ville indtræffe, her give Dig en Underretning, som Vedkommende maaskee aldeles kunne glemme, men som forekommer mig værdifuldere for hans Efterladte end alle nøjagtige Beskrivelser af Udseende m. m. og for hvis Paalidelighed jeg kan indestaae, den, nemlig, at han selv i sine mere bevidste Øjeblikke ingen Smærte følte, fordi jo Hjærnen var læderet, saa han har aldeles ikke følt det dræbende Skud.

Nu lev vel, kjære Søster og bring dem Alle der hjemme en kjærlig Hilsen fra

Din hengivne
Svend.

Hils Peter og siig, han skal blive i Kjøbenhavn, hvis han vil lyde mit Raad. —